

stuk **221** (2009-2010) – Nr. 4
ingediend op 4 maart 2010 (2009-2010)

Voorstel van resolutie

van de dames Vera Van der Borgh en Patricia Ceysens,
de heer Peter Gysbrechts
en de dames Mieke Vogels en Patricia De Waele

betreffende de oprichting
van een uitleendienst voor hulpmiddelen
binnen het Vlaams Agentschap
voor de Sociale Integratie
van Personen met een Handicap

Voorstel van resolutie

van mevrouw Vera Jans, de heer Tom Dehaene,
mevrouw Katrien Schryvers, de heren Bart Van Malderen en
John Crombez en de dames Helga Stevens en Sophie De Wit

betreffende de recuperatie en het hergebruik
van hulpmiddelen in het kader
van de individuele materiële bijstand
voor personen met een handicap

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn,
Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid
uitgebracht door de dames Marijke Dillen en Cindy Franssen,
de heer John Crombez en de dames Vera Jans en Helga Stevens

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Tom Dehaene.

Vaste leden:

de heer Tom Dehaene, de dames Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack;
de heer Peter Gysbrechts, mevrouw Vera Van der Borgh;
de heer John Crombez, mevrouw Mia De Vits;
de dames Lies Jans, Helga Stevens;
mevrouw Patricia De Waele;
mevrouw Mieke Vogels.

Plaatsvervangers:

de dames Sonja Claes, Griet Coppé, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
de dames Gerda Van Steenberge, Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de dames Gwenny De Vroe, Lydia Peeters;
mevrouw Güler Turan, de heer Bart Van Malderen;
de dames Sophie De Wit, Danielle Godderis-T'Jonck;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

221 (2009-2010) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Amendementen
– Nr. 3: Verslag over hoorzitting

347 (2009-2010) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Amendement
– Nr. 3: Verslag

INHOUD

I.	Toelichting door mevrouw Vera Van der Borgh	4
1.	Voorgeschiedenis	4
2.	Het voorstel van resolutie biedt een aantal voordelen	5
2.1.	Recuperatie van hulpmiddelen	5
2.2.	Uitleendienst voor hulpmiddelen	5
2.3.	Voordelen	5
2.4.	Goedkoper alternatief	5
3.	Welke hulpmiddelen komen in aanmerking?	5
II.	Bespreking	6
III.	Stemmingen	9
1.	Voorstel van resolutie betreffende de oprichting van een uitleendienst voor hulpmiddelen binnen het Vlaams Agentschap voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap	9
2.	Voorstel van resolutie betreffende de recuperatie en het hergebruik van hulpmiddelen in het kader van de individuele materiële bijstand voor personen met een handicap	10

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid behandelde het voorstel van resolutie betreffende de oprichting van een uitleendienst voor hulpmiddelen binnen het Vlaams Agentschap voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap op 5 januari en 9 februari 2010. De amendementen op dit voorstel van resolutie zijn terug te vinden in *Parl. St. VI. Parl. 2009-10*, nr. 221/2.

In overeenstemming met artikel 26, 2, van het Reglement wordt dit voorstel van resolutie in samenhang behandeld met het voorstel van resolutie betreffende de recuperatie en het hergebruik van hulpmiddelen in het kader van de individuele materiële bijstand voor personen met een handicap (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10*, nr. 347/1), ingediend op 29 januari 2010. Het amendement op dit voorstel van resolutie is terug te vinden in *Parl. St. VI. Parl. 2009-10*, nr. 347/2.

Na de toelichting van de basistekst door mevrouw Vera Van der Borght besliste de commissie in overeenstemming met artikel 32, 2, b, een hoorzitting te organiseren op 26 januari 2010. Het verslag van deze hoorzitting is terug te vinden in *Parl. St. VI. Parl. 2009-10*, nr. 221/3.

I. TOELICHTING DOOR MEVROUW VERA VAN DER BORGHT

1. Voorgeschiedenis

Dit voorstel van resolutie beoogt recuperatie en hergebruik van hulpmiddelen voor personen met een handicap door middel van een uitleendienst binnen het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). Dit eenvoudige en logische idee biedt alle betrokkenen voordelen, maar is desondanks nog nooit in realiteit omgezet. Dit voorstel van resolutie moet de definitieve aanzet vormen.

In 2001 diende mevrouw Patricia Ceysens een voorstel van decreet in om een verhuurcentrale op te zetten binnen het toenmalige Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (*Parl. St. VI. Parl. 2000-01*, nr. 523/1). De toenmalige minister van Welzijn, mevrouw Mieke Vogels, was het idee genegen. Dat leidt de spreekster af uit het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 tot vaststelling van de criteria, voorwaarden en refertebedragen van de tussenkomsten voor individuele materiële bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap. Artikel 22 van dit besluit stelt immers dat het Vlaams Fonds de voorwaarden bepaalt voor recuperatie en hergebruik van materiële bijstand. Het Vlaams Fonds heeft evenwel nooit voorwaarden bepaald.

In antwoord op een schriftelijke vraag van mevrouw Ann De Martelaer (nr. 82 van 17 januari 2002) schrijft de toenmalige minister van Welzijn het Vlaams Fonds de opdracht te hebben gegeven om een concept van recuperatie en hergebruik van hulpmiddelen op te zetten. Er werd daartoe een werkgroep opgericht binnen de ad-hoccommissie Individuele Bijstand en Sociale Integratie, die op 3 december 2002 een voorlopig eindrapport indiende. Op basis van dit eindrapport kreeg het Vlaams Fonds de opdracht een experiment op te zetten om de principes van hergebruik in de praktijk te onderzoeken. Het uiteindelijke resultaat van dit experiment is onduidelijk.

Deze voorgeschiedenis illustreert dat dit idee niet nieuw is. De politieke wil om het te realiseren was er want het VAPH krijgt ook in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 opdracht om de voorwaarden van recuperatie en hergebruik te bepalen. Na negen jaar is het tijd om het idee te realiseren.

2. Het voorstel van resolutie biedt een aantal voordelen

2.1. *Recuperatie van hulpmiddelen*

Een belangrijk deel van de hulpmiddelen waarover een uitleendienst beschikt, is aangekocht. Deze hulpmiddelen worden ontleend, en keren terug van zodra de gebruiker ze niet meer nodig heeft. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om gebruikte hulpmiddelen te recupereren. Het kan gaan om recupereerbare hulpmiddelen, waarvan het VAPH een deel van de kostprijs ten laste neemt, die niet langer gebruikt worden. Het kan ook gaan om hulpmiddelen, aangekocht met eigen middelen zonder bijdrage van het VAPH, die door de eigenaar of zijn erfgenamen worden geschonken.

2.2. *Uitleendienst voor hulpmiddelen*

Voor een welomschreven groep van hulpmiddelen neemt het VAPH niet langer de kostprijs ten laste. In plaats daarvan stelt het die hulpmiddelen ter beschikking door middel van een uitleendienst. Er zou een gelijksoortige procedure kunnen worden uitgewerkt als voor tenlasteneming. Belangrijke voorwaarde is dat het hulpmiddel onmiddellijk uitgeleend kan worden. Hulpmiddelen waarvoor de tenlasteneming gelijk is aan de kostprijs, worden gratis ter beschikking gesteld. Hulpmiddelen waarvoor de tenlasteneming lager is dan de kostprijs, worden verhuurd.

2.3. *Voordelen*

Dit voorstel van resolutie biedt een oplossing voor tijdelijke behoeften in het kader van een opleiding of als gevolg van een progressieve handicap. De ALS Liga heeft een eigen uitleendienst omdat ALS-patiënten (ALS: amyotrofe lateraal sclerose) geen beroep kunnen doen op individuele materiële bijstand vanwege de administratieve belasting en de termijnen.

Het voorstel van resolutie voorkomt verspilling van kostbare middelen. Aangekochte hulpmiddelen die maar tijdelijk worden gebruikt, worden weggegooid of tweedehands doorverkocht. Hulpmiddelen worden na een door het VAPH bepaalde afschrijfperiode vervangen, zonder dat ze daarom versleten of stuk zijn. Op die manier gaan veel overheidsmiddelen verloren terwijl het hulpmiddel nog dienstig kan zijn voor andere personen met een handicap.

Het voorstel van resolutie maakt het ook mogelijk om te experimenteren met hulpmiddelen. Dankzij een uitleendienst zouden personen met een handicap meer en langer kunnen experimenteren dan nu het geval is. Door de huidige beperkte experimenteermogelijkheden is het niet eenvoudig om het meest geschikte hulpmiddel te selecteren. Bovendien verplicht aankopen tot een definitieve keuze.

2.4. *Goedkoper alternatief*

De tenlasteneming is onder de huidige regeling niet voor elk hulpmiddel gelijk aan de kostprijs, waardoor personen met een handicap een deel van de kosten zelf moeten vergoeden. Ontlenen beperkt de kosten en maakt het mogelijk die kosten te spreiden.

3. Welke hulpmiddelen komen in aanmerking?

De gebruiksduur is een goed criterium om te bepalen welke hulpmiddelen in aanmerking komen voor uitlening. Hulpmiddelen waarvan de gebruiksduur korter is dan de afschrijfperiode kunnen beter gehuurd worden. En dat zowel vanuit het standpunt van de overheid als van de gebruiker. In samenwerking met het werkveld kan snel een lijst gemaakt worden van alle hulpmiddelen die aan dit criterium voldoen. De indieners verwachten niet dat het VAPH onmiddellijk met een definitieve lijst begint.

Hulpmiddelen ter beschikking stellen brengt met zich mee dat de ingeleverde toestellen hygiënisch behandeld of hersteld moeten worden met het oog op hergebruik. Aangezien heel wat organisaties reeds actief zijn op dit terrein, dienen zich daarvoor talrijke mogelijkheden aan. De ALS Liga doet bijvoorbeeld al jaren een beroep op de vzw MODEM om de hulpmiddelen op te slaan. Daarnaast zijn er nog de beschutte en de sociale werkplaatsen.

De spreekster drukt afsluitende de hoop uit dat alle politieke partijen dit voorstel van resolutie zullen steunen.

II. BESPREKING

Mevrouw *Vera Jans* zegt dat ze na de hoorzitting van 26 januari 2010 het initiatief heeft genomen om zelf een voorstel van resolutie (*Parl. St. Vl. Parl. 2009-10, nr. 347/1*) in te dienen dat andere accenten legt. Het schuift geen experiment meer naar voren, maar vraagt een uitleen- of recuperatiesysteem op te zetten, zij het niet binnen het VAPH. Het aangekondigde uitbreidings- en vernieuwingsplan 2011-2014 wordt als kapstok gebruikt. Op korte termijn kan een duidelijk systeem opgezet worden. Het voorstel van resolutie schenkt ook aandacht aan verenigingen zoals de ALS Liga, die vrijwel uitsluitend met vrijwilligers werken, en roept op in opleiding te voorzien. Afsluitend vraagt het voorstel van resolutie rekening te houden met de marktwerking.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t antwoordt dat beide voorstellen van resolutie betrekking hebben op de individuele materiële bijstand voor personen met een handicap. Beide voorstellen streven naar een systeem van recuperatie, hergebruik en ontlening van hulpmiddelen. Telkens speelt het VAPH een centrale rol, maar het zal moeten samenwerken met bestaande initiatieven en met het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV).

De spreekster noemt haar eigen voorstel van resolutie constructief, maar stelt vast dat de meerderheid er niet voor gewonnen is. De sprekers – ook de vertegenwoordiger van de Christelijke Mutualiteit – waren tijdens de hoorzitting van 26 januari 2010 overwegend positief, wat erop duidt dat dit voorstel van resolutie een meerwaarde betekent voor het hulpmiddelenbeleid.

Het voorstel van resolutie van de meerderheid is voor 90 percent gelijklopend met het voorstel van resolutie van de democratische oppositie. Mevrouw *Vera Van der Borgh*t vindt deze manier van werken getuigen van weinig respect voor het Vlaams Parlement. Ondanks het politieke spel van meerderheid en oppositie blijft een aantal regels gelden, zoals respect voor het initiatiefrecht van de oppositie en voorstellen op hun inhoud beoordelen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t was benieuwd naar de argumenten van de meerderheid om een nieuw voorstel van resolutie in te dienen. De uiteenzetting van mevrouw *Jans* heeft haar echter niet overtuigd. De meerderheid had het voorstel van resolutie van de oppositie ook kunnen amenderen. Een geamendeerde, maar unaniem goedgekeurde resolutie was een positief signaal geweest. De demarche van de meerderheid illustreert dat politieke spelletjes belangrijker zijn dan problemen oplossen in de sector van de personen met een handicap.

Mevrouw *Marijke Dillen* antwoordt mevrouw *Van der Borgh*t dat zij het volste recht heeft zelf te beslissen wie haar voorstellen mee ondertekent. Zij heeft evenwel niet het recht een onderscheid te maken tussen de verschillende partijen omdat elk commissielid op democratische manier verkozen is. Tegelijk is de spreekster ingenomen met de stelling van me-

vrouw Van der Borght dat voorstellen beoordeeld moeten worden op hun inhoud en niet op de ondertekenaars ervan. Nog niet zo lang geleden hield de fractie van mevrouw Van der Borght er evenwel een andere houding op na.

De spreekster noemt beide voorstellen van resolutie zinvol, en kan begrip opbrengen voor de frustratie van mevrouw Van der Borght: de meerderheid neemt het voorstel van resolutie van de oppositie grotendeels over.

De spreekster betreurt dat het Vlaams Parlement nog niet matuur genoeg is om dankzij overleg tot één gemeenschappelijk voorstel te komen. Beide voorstellen vertonen evenwel enkel positieve kenmerken. Ze zoeken een oplossing voor vaak tijdelijke behoeften en streven ernaar hulpmiddelen zowel voor gebruiker als overheid goedkoper te maken.

Na de hoorzitting heeft mevrouw Marijke Dillen twee bedenkingen bij het voorstel van mevrouw Van der Borght. Het systeem mag inderdaad niet beperkt worden tot de VAPH-doelgroep. Daarnaast was er terechte kritiek op het voornemen om met een experiment van start te gaan.

Mevrouw *Vera Van der Borght* antwoordt mevrouw Dillen dat enkel voor recuperatie een experiment nodig is. Het is immers niet duidelijk welke hulpmiddelen in aanmerking komen voor recuperatie.

Daarnaast formuleert mevrouw *Marijke Dillen* enkele algemene bedenkingen bij beide voorstellen van resolutie. Niet alle punten van kritiek die tijdens de hoorzitting naar voren kwamen, worden beantwoord. Een aantal knelpunten blijft. Zo blijkt het niet eenvoudig een lijst op te stellen van alle hulpmiddelen die in aanmerking komen voor bijvoorbeeld recuperatie. Daarna dient een en ander geconcretiseerd. Belangrijk is dat de minister opgeroepen wordt snel werk te maken van deze voorstellen om te vermijden dat het dossier opnieuw op de lange baan wordt geschoven. Geen van de twee voorstellen geeft de Vlaamse Regering opdracht werk te maken van een decreet. Ten slotte raadt de spreekster aan een onderzoek te voeren naar de verschillende financieringssystemen. Ze pleit voor een rechtvaardig systeem met gelijke criteria voor iedereen.

Afsluitend stelt mevrouw Marijke Dillen dat haar fractie beide voorstellen van resolutie kan steunen als duidelijk signaal voor de Vlaamse Regering. Het zou haar ten slotte verheugen mocht de commissie uiteindelijk toch nog tot één unaniem voorstel van resolutie komen.

De heer *John Crombez* neemt de opmerking van mevrouw Van der Borght niet als zouden politieke spelletjes belangrijker zijn dan het belang van de betrokkenen. De redenen waarom de meerderheid een eigen voorstel van resolutie heeft ingediend, zijn reeds toegelicht. Tijdens de hoorzitting zijn opmerkingen gemaakt over het voorstel van resolutie van de oppositie. Men had daarop kunnen inspelen door amendementen in te dienen en goed te keuren. Anderzijds heeft de hoorzitting geleerd dat het dossier nog veel complexer is dan oorspronkelijk gedacht. Het voorstel van resolutie van de meerderheid is daarom korter en algemener.

Mevrouw *Patricia De Waele* sluit zich aan bij de uiteenzetting van mevrouw Van der Borght. Zowel oppositie als meerderheid streven naar hergebruik en uitlening van hulpmiddelen. De manier waarop het doel bereikt wordt, verschilt evenwel. Het voorstel van resolutie van de oppositie wil het dossier, dat al jaren aansleept, zien vooruitgaan. Het voorstel van resolutie van de meerderheid koppelt een en ander aan het uitbreidings- en vernieuwingsplan 2011-2014, waardoor het proces nog langer wordt. Tijdens de hoorzitting is duidelijk gezegd dat de tijd van experimenteren voorbij is en de koe bij de horens gevat moet worden.

Mevrouw *Mieke Vogels* zegt dat het geregeld voorvalt dat het Vlaams Parlement zich unaniem achter een voorstel van resolutie schaart. Het is des te betreurenswaardiger dat de commissie er in dit dossier niet in slaagt omdat meerderheid en oppositie in wezen hetzelfde denken over dit thema.

De spreekster kan instemmen met de kritiek dat de uitleendienst niet binnen het VAPH opgericht mag worden. Amendement nr. 1 komt tegemoet aan deze bezorgdheid. Ze vindt niet dat het voorstel van resolutie van de meerderheid algemener is omdat het bijvoorbeeld alleen pleit voor samenwerking op het vlak van opleidingen. In beide voorstellen van resolutie wordt gepleit om snel een lijst te maken van hulpmiddelen die in aanmerking komen.

Mevrouw *Mieke Vogels* verklaart zich bereid haar voorstel van resolutie te laten amenderen zodat ook verwezen wordt naar het uitbreidings- en vernieuwingsplan 2011-2014. Ze verzoekt de meerderheid haar voorstel van resolutie in te trekken, en er alles aan te doen opdat meerderheid en oppositie in de commissie, zoals de traditie het wil, opnieuw samen voorstellen kunnen doen ten aanzien van de Vlaamse Regering.

De heer *Tom Dehaene* antwoordt dat naar een consensus gestreefd moet worden alvorens een voorstel wordt ingediend.

De heer *Bart Van Malderen* beaamt dat een constructieve sfeer de zaken vooruit zou helpen, maar voegt daaraan toe dat de kwaliteit van de stukken belangrijker is. Tijdens de hoorzitting is gewezen op een aantal gebreken in het voorstel van resolutie van de oppositie. De ingediende amendementen restaureren in feite een gebouw dat esthetisch niet volledig verantwoord is.

In haar voorstel van resolutie geeft de meerderheid de essentie weer van wat gezegd is tijdens de hoorzitting. De eerste en de tweede vraag vatten samen wat in het eerste voorstel van resolutie wordt gevraagd. Voorts zijn er verwijzingen naar opleiding en marktwerking. Dat een en ander binnen het kader van het uitbreidings- en vernieuwingsplan 2011-2014 wordt gezien, betekent niet dat het pas zal worden uitgevoerd in 2014. De Vlaamse Regering wordt in tegendeel gevraagd om er zo snel als mogelijk werk van te maken.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* zegt dat deze commissie er de voorbije regeerperiodes meermaals in geslaagd is in het belang van de doelgroep voorstellen van resolutie unaniem goed te keuren. Tijdens de hoorzitting riep de heer Pouillie namens de Christelijke Mutualiteit (CM) enthousiast op om snel te handelen. Mevrouw *Vera Van der Borgh* stelt vast dat de huidige meerderheid twijfelt aan de mening van de CM.

Mevrouw *Vera Jans* begrijpt niet waarom zij zich als parlamentslid moet verdedigen wanneer zij na een hoorzitting beslist een voorstel van resolutie in te dienen. Elk parlamentslid heeft het recht een initiatief te nemen als hij of zij meent op die manier voor een meerwaarde te kunnen zorgen. Ten aanzien van mevrouw *De Waele* benadrukt de spreekster dat het uitbreidings- en vernieuwingsplan 2011-2014 nog in 2010 besproken zal worden. Beide voorstellen van resolutie leggen eigen accenten.

Mevrouw *Mieke Vogels* antwoordt dat de meerderheid de oorspronkelijke indieners na de hoorzitting had kunnen uitnodigen om aan een gemeenschappelijke tekst te werken. Voor wat de kwaliteit van beide stukken betreft, wijst de spreekster erop dat een toelichting ontbreekt in het voorstel van resolutie van de meerderheid.

De essentiële vraag is in welke mate het VAPH zal samenwerken met bijvoorbeeld de CM bij het uitwerken van een uitleendienst. Belangrijk daarbij is de – volgens mevrouw *Mieke Vogels* verdedigbare – leeftijdsgrens van 65 jaar.

Het voorstel van resolutie van de meerderheid beperkt de uitleendienst tot de organisaties die erkend worden door het VAPH. Enkel voor opleidingen kan een beroep worden gedaan op belendende organisaties. Samen met de verwijzing naar het uitbreidings- en vernieuwingsplan 2011-2014, lijkt de mogelijkheid dat de uitleendienst door de mutualiteiten wordt georganiseerd uitgesloten. Indien dat niet zo is, moet het voorstel van resolutie verduidelijkt worden.

De heer *John Crombez* antwoordt dat de toelichting bij het eerste voorstel van resolutie een aantal delicate passages bevat. Geen toelichting kan tot verschillende interpretaties leiden, maar het is niet de bedoeling de uitleendienst te beperken tot de organisaties erkend door het VAPH. Het debat over de marktorganisatie zal meer informatie vergen. Het tijdsbestek is beperkt. Er is een belangrijk onderscheid tussen het organiseren van een markt voor middelen die op grote schaal worden gebruikt en middelen waarbij dat niet het geval is.

De spreker heeft al ervaren dat discussies binnen de commissie steeds constructief verlopen. Hij begrijpt niet waarom dat na een initiatief van de meerderheid in vraag wordt gesteld.

Mevrouw *Patricia De Waele* betreurt de teneur van de uiteenzetting van de heer Van Malderen, die als het ware laat uitschijnen dat het ene voorstel van resolutie professioneel is opgesteld en het andere door amateurs. Voor haar streven beide voorstellen van resolutie hetzelfde doel na. Beide bevatten waardevolle elementen. Het grootste verschil is het moment van indiening. Ze is best bereid te geloven dat het uitbreidings- en vernieuwingsplan 2011-2014 niet meer is dan een kader. Maar anderzijds blijkt uit alle stukken dat dit dossier al aansleept sedert 2001. Bovendien is het de oppositie die het dossier opnieuw heeft geopend, waarna de meerderheid met een eigen voorstel is gekomen.

III. STEMMINGEN

1. Voorstel van resolutie betreffende de oprichting van een uitleendienst voor hulpmiddelen binnen het Vlaams Agentschap voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap

Op basis van adviezen en aanbevelingen geformuleerd tijdens de hoorzitting, hebben de dames Van der Borgh, Vogels en De Waele drie amendementen ingediend (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 221/2).

Amendement nr. 1 strekt ertoe in het laatste streepje 1° te vervangen door wat volgt: “1° door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap een uitleendienst voor hulpmiddelen te laten oprichten die hulpmiddelen ter beschikking stelt aan personen met een handicap;”.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* verduidelijkt dat het nooit de bedoeling is geweest van de indieners om de uitleendienst binnen de structuur van het VAPH te plaatsen. Veeleer dient het VAPH een initiatief te ondernemen om dergelijke dienstverlening tot stand te brengen.

Amendement nr. 1 wordt met 7 stemmen tegen 8 niet aangenomen.

Amendement nr. 2 strekt ertoe in het laatste streepje 2° te vervangen door wat volgt: “2° snel een eerste groep van hulpmiddelen in kaart te brengen die voor uitleen en hergebruik in aanmerking komen;”.

Volgens mevrouw *Vera Van der Borgh* maakt dit amendement de voorliggende tekst vollediger en komt zo sterker tegemoet aan het vooropgestelde doel van dit voorstel van resolutie.

Amendement nr. 2 wordt met 7 stemmen tegen 8 niet aangenomen.

Amendement nr. 3 strekt ertoe in het laatste streepje, 3°, na de woorden “samenwerkingsovereenkomsten te sluiten met organisaties” de woorden “en in een vergoeding te voorzien per prestatie” in te voegen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t verduidelijkt dat organisaties waarmee een samenwerkingsovereenkomst wordt gesloten om de hulpmiddelen hygiënisch te behandelen, te herstellen en/of aan te passen, hiervoor ook een vergoeding moeten ontvangen, en dit per geleverde prestatie.

Amendement nr. 3 wordt met 7 stemmen tegen 8 niet aangenomen.

Het voorstel van resolutie wordt met 7 stemmen tegen 8 niet aangenomen.

2. Voorstel van resolutie betreffende de recuperatie en het hergebruik van hulpmiddelen in het kader van de individuele materiële bijstand voor personen met een handicap

Amendement nr. 1 van mevrouw Van der Borgh strekt ertoe aan het laatste streepje een 7° toe te voegen, dat luidt als volgt: “7° het overleg met het Rijksinstituut voor Ziekten en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) te intensifiëren voor die hulpmiddelen waarvoor het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) residuair ten aanzien van het RIZIV optreedt, met de bedoeling na te gaan welke van de hulpmiddelen voor hergebruik in aanmerking komen.”.

Volgens mevrouw *Vera Van der Borgh*t dient dit voorstel van resolutie in aanmerking te nemen dat ook het federale RIZIV betrokken partij is in het hulpmiddelenbeleid voor personen met een handicap, en dus ook in mogelijke initiatieven voor recuperatie en hergebruik van hulpmiddelen. Zo is het VAPH voor bepaalde hulpmiddelen residuair bevoegd ten aanzien van het RIZIV. Tevens is het RIZIV reeds betrokken geweest in het opzetten van proefprojecten voor hergebruik en recuperatie van hulpmiddelen, onder andere in samenwerking met de ALS Liga. Het lijkt de indiener van dit amendement dan ook aangewezen om in overleg te treden met het RIZIV teneinde de werking van een dienstverlening voor hergebruik en recuperatie van hulpmiddelen te optimaliseren.

De heer *John Crombez* antwoordt dat sowieso op regelmatige basis overlegd wordt met het RIZIV.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t verduidelijkt dat het amendement ernaar streeft het overleg te intensifiëren.

Amendement nr. 1 wordt met 4 stemmen tegen 8 bij 3 onthoudingen niet aangenomen.

Het voorstel van resolutie wordt met 11 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t kan zich vinden in het voorstel van resolutie van de meerderheid. Alleen al vanwege het feit dat het een kopie is van haar voorstel van resolutie. Desondanks heeft ze zich onthouden vanwege de manier waarop de meerderheid handelt.

Mevrouw *Vera Jans* ontkent dat haar voorstel van resolutie is overgeschreven, en benadrukt dat ze in respect voor alle leden van de commissie een poging heeft ondernomen om uit te leggen waarom de meerderheid een eigen voorstel van resolutie heeft ingediend.

Mevrouw *Mieke Vogels* heeft zich onthouden omdat een toelichting ontbreekt.

De voorzitter,

Tom DEHAENE

De verslaggevers,

Marijke DILLEN

Cindy FRANSSEN

John CROMBEZ

Vera JANS

Helga STEVENS